

Arrest

nr. 57 632 van 9 maart 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 24 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. WATHION, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een moslim uit Khatima in de Indiase deelstaat Uttrakhand. In Kathima baatte u een winkel uit in auto-onderdelen. U was tevens lid van de ‘Muslim Youth Welfare Society’ en kwam op voor de ‘Siddiqi jamat’. In 2005 gaf u een voordracht over de wreedheden van hindoes ten aanzien van moslims. Daardoor haalde u zich de woede van de ‘Shiv Sena’ en de ‘BJP’ (hindoeïstische nationalist) op de hals en werd u in 2006 geslagen en met de dood bedreigd. Kort nadien werd uw winkel in brand gestoken en werden goederen ontvreemd. In 2007 vond er opnieuw een diefstal plaats in uw winkel waarop u een klacht indiende. In plaats van u te helpen werd er een klacht ingediend tegen u omdat u verdacht werd de diefstal te hebben geësceneerd om de verzekering op te lichten. U werd opnieuw geslagen en diende te worden gehospitaliseerd. Nadat u ontslagen werd uit het ziekenhuis

verhuisde u naar Bareilly in de Indiase deelstaat Uttar Pradesh. U bleef uw activiteiten voor bovenvermelde organisaties verderzetten. In maart 2010 vonden er in Bareilly rellen plaats tussen hindoes en moslims waarbij verschillende winkels (waaronder uw winkel) in brand gestoken werden. Omdat u ook in Uttar Pradesh problemen kreeg met 'BJP' en 'Shiv Sena' besloot uw oom dat u beter uit India kon vertrekken. U reisde vervolgens naar Nepal en keerde nadien terug naar India terwijl uw naaste familie in Nepal bleef. Een oom raadde u aan dat het veiliger was om India te verlaten. Op 25 juni 2010 nam u het vliegtuig in Delhi. Via Praag kwam u de volgende dag in België aan en vroeg hier op 9 juli 2010 asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u India diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Geneefse Conventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar India alsnog dergelijk bedoelde vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

Vooreerst beweerde u lid te zijn van de 'Muslim youth Welfare Society' en de 'Siddqi Jamat'. U diende echter te erkennen dat beide organisaties in India legaal zijn. Toen u daarop werd gevraagd waarom u in het bijzonder door de 'BJP' en 'Shiv Sena' werd gevisieerd, verklaarde u dat u het in een speech had opgenomen voor de slachtoffers van de moslimrellen in Gujarat en dat u daardoor als spreekbuis van de moslimgemeenschap in Uttarkhand zich een profiel had aangemeten waardoor u door de hindoenationalisten werd gevisieerd.

Dit aspect van uw asielrelaas is echter ongeloofwaardig. Indien u daadwerkelijk een voordracht gaf over de gebeurtenissen in Gujarat, kan op zijn minst worden verwacht dat u iets over die gebeurtenissen kunt vertellen, quod non. Zo wist u bijvoorbeeld niet te vertellen wanneer die rellen juist plaatsvonden. U beweerde dat die rellen ergens in de jaren '90 plaatsvonden, terwijl volgens informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat dit in 2002 was. Voorts weet u ook niet precies te vertellen wat de aanleiding was voor deze rellen. U beweerde dat de reden afgunst was tussen hindoes en moslims. In het algemeen zal dat zeker een rol gespeeld hebben maar de concrete aanleiding waarom in 2002 rellen van dergelijke omvang plaatsvonden kende u niet. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt dat de rellen ontstonden omdat moslims een trein in brand gestoken hadden waarin zich hindoes bevonden die net terugkeerden van de bedevaartplaats Ayodhya. Ook over Ayodhya weet u eigenlijk weinig te vertellen. Zo kende u de datum niet wanneer het dispuut rond Ayodhya begon. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt dat in 1992 een bende 'hindoenationalisten' de Basri-moskee vernielden omdat deze moskee volgens de overlevering gebouwd was op de tempel van Sri Rama. Algemeen kan worden gesteld dat het Ayodhya conflict aan de basis ligt van de gespannen houding tussen moslims en hindoes in de jaren '90 en 2000. Uw gebrekkige kennis daarover ondermijnt de geloofwaardigheid dat u een verantwoordelijke bent voor moslimorganisaties en een toespraak heeft gegeven om de problemen van de moslims aan te kaarten.

Verder moet worden opgemerkt dat u geen enkel begin van bewijs voorlegt van uw identiteit. Nochtans is het in het kader van de medewerkingsplicht essentieel dat de kandidaat-asielzoeker alles in het werk stelt om op zijn minst zijn identiteit en nationaliteit aan te tonen. Wanneer hij daartoe niet bij machte is moet hij daarvoor een afdoende verklaring geven. In casu zijn uw verklaringen waarom u daarin nog niet geslaagd bent niet afdoende. U verklaarde immers in India over een paspoort te beschikken en nog contacten met een oom in India te onderhouden. Dat dit paspoort, dat u eerder had aangevraagd om zakenreizen te ondernemen (onder andere in Thailand en Maleisië), zich nog in het huis in Kathima bevindt en u het niet heeft meegenomen naar Bareilly of het op zijn minst heeft laten brengen naar Bareilly is ongeloofwaardig. Daar u in Bareilly dezelfde business verderzette kan logischerwijze worden aangenomen dat u dat paspoort opnieuw zou nodig hebben. Hoe dan ook het is weinig aannemelijk dat uw oom die in dezelfde wijk van uw huis in Kathima woonde niet in staat zou zijn om uw paspoort te recupereren. Alles wijst erop dat u om één of de andere reden uw paspoort voor de Belgische autoriteiten tracht achter te houden. Andere documenten die uw asielrelaas zou kunnen staven kunt u ook niet voorleggen. Dat uw neef wegens het verzamelen van die documenten door de politie werd gearresteerd en zich daarna zelf in brand gestoken had, is niet ernstig te nemen en is geen verklaring waarom u tot op heden nog geen documenten kon voorleggen.

Nu verklaarde u uiteindelijk dat uw oom de documenten die uw neef verzameld had en in het huis van uw oom bewaarde om uw asielrelaas te staven naar Nepal heeft gestuurd. Waarom uw oom deze documenten niet dadelijk naar uw adres in België stuurde is merkwaardig te noemen. Hoe dan ook, uw neef was opgepakt in augustus 2010 omdat hij documenten voor u verzamelde. U wist toen reeds vanaf augustus 2010 dat dergelijke documenten in het kader van uw asielaanvraag essentieel zijn. Dat u nu in november 2010 nog geen enkel document heeft, is onaanvaardbaar. Het CGVS acht zich dan ook niet

genooddaakt om te wachten op eventuele documenten, des te meer gezien de ongeloofwaardigheid van uw beweerde profiel binnen moslimorganisaties (zie boven).

Voor het verkrijgen van subsidiaire bescherming is het zoals voor elke vorm van internationale bescherming noodzakelijk dat de kandidaat-vluchteling een begin van bewijs voorlegt van zijn nationaliteit en identiteit en geloofwaardige verklaringen omtrent zijn vluchtmotieven aflegt. Omdat u daartoe niet in staat bent moet ook het statuut van subsidiaire bescherming worden geweigerd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt in hoofddor de om de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

Verzoeker voert de schending aan van artikel 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene zorgvuldigheidsplicht.

Verzoeker stelt dat hij weinig details kan geven over de gebeurtenissen in Gujarat omdat hindoe-nationalisten hem op zijn hoofd geslagen hebben en hij hierdoor geheugenstoornissen heeft. Hij legt een aantal geneeskundige getuigschriften neer die dit bewijzen.

Verder legt verzoeker een aantal documenten neer die aantonen dat hij lid is van moslimorganisaties, samen met een aantal documenten die zijn identiteit kunnen staven.

2.2. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker de schending van de hierboven genoemde rechtsregels niet op een dienstige wijze aanvoert. Uit het verzoekschrift blijkt immers dat het beroep er uitsluitend op gericht is om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus te verkrijgen, aangezien verzoeker in het middenonderdeel enkel aangeeft waarom hij meent in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus en hij in zijn vordering uitsluitend vraagt om de bestreden beslissing te hervormen. Nergens in zijn verzoekschrift toont verzoeker aan dat de beslissing behept is met een onherstelbare substantiële onregelmatigheid of dat essentiële elementen ontbreken in de zin van artikel 39/2, §1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet. Aangezien de mogelijke schending van de door verzoeker opgesomde rechtsregels op zich geen aanleiding kan geven tot de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus door de Raad, wordt de schending van deze rechtregels hier niet dienstig aangevoerd.

Verder is de Raad van mening dat verzoeker zijn asielrelaas niet aannemelijk maakt. De documenten (certificaat van de Muslim Youth Welfare Society, certificaat van de Siddiqui Jamat, enkele geneeskundige documenten, een identiteitskaart en niet vertaald document) die verzoeker aan zijn verzoekschrift toevoegt, zijn allemaal fotokopieën. Fotokopieën hebben echter geen bewijswaarde aangezien ze gemakkelijk door knip- en plakwerk te vervaardigen zijn. Verzoeker maakt niet aannemelijk waarom hij de originele documenten niet kan neerleggen. Verder is het niet geloofwaardig dat verzoeker door geheugenproblemen weinig details kon geven over de gebeurtenissen in Gujarat. Verzoeker heeft immers noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken noch bij het Commissariaat-generaal melding gemaakt van geheugenstoornissen. Ook uit het gehoorverslag blijkt niet dat verzoeker tijdens het gehoor problemen had om zich bepaalde zaken te herinneren. Bovendien gaat het hier niet om details. Verzoeker beweerde immers dat de rellen ergens in de jaren '90 plaatsvonden, terwijl uit het administratief dossier blijkt dat de gebeurtenissen zich in 2002 afspeelden. Verder kon verzoeker ook niet zeggen wat de concrete aanleiding was voor deze rellen. Verzoeker beweerde dat de reden afgunst was tussen hindoes en moslims, terwijl uit het administratief dossier blijkt dat de rellen ontstonden nadat moslims een trein in brand gestoken hadden waarin zich hindoes bevonden die net terugkeerden van de bedevaartplaats Ayodhya. Zelfs als verzoeker werkelijk moeite zou hebben om zich bepaalde details te herinneren, mag men verwachten dat hij zulke wezenlijke zaken nog wel weet. Aldus slaagt verzoeker er niet in om de vaststellingen in de bestreden beslissing te weerleggen. De Raad sluit zich aan bij de motivering van de beslissing.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan en er is geen gegeven voorhanden dat er op dit ogenblik in India een toestand heerst zoals omschreven in artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen maart tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER